

Libris

Aurelia Grosu

Respect pentru oameni și cărți

*Ai valoare
în ochii Mei,
femeie*

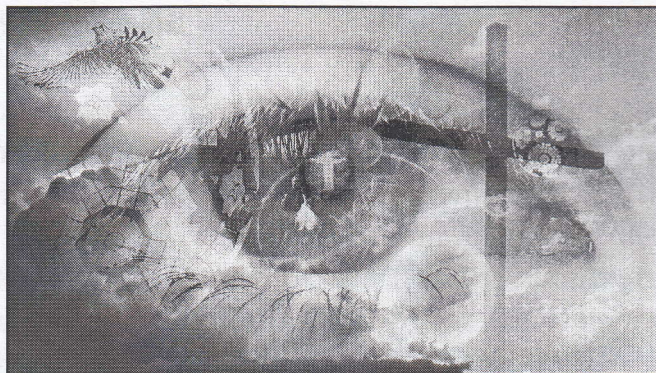
sm^{art}
PUBLISHING

Cuprins

Mulțumiri	9
Credința ta te-a vindecat, femeie!	13
Ești prețioasă, femeie!	23
Ghidul universului matrimonial	37
Stăpâniți-vă mânia!	71
Femeia în literatura română.....	77
Personalități feminine din România.....	83
Personaje feminine biblice	89
Ce înseamnă să fii femeie în două spații diferite: occidental și oriental?	103
Libertate, bucurie, echilibru	111
Evoluția unei campioane	119
În ochii cui trebuie să aibă valoare o femeie?.....	127
Eliberare.....	133
Arta de a-ți manifesta feminitatea	141
Solitudine.....	153
Experiența – moment al învățării.....	159
Recunoștința	165
Pentru tine, femeie!	171

Femeia.....	173
Ana, mama lui Samuel	177
Înger de lumină.....	183
Cântec Femeiesc.....	185
Durerea femeiască	187
Bărbatul și femeia.....	190
Femeia cinstită	192
Suntem femei	194
Încheiere	196
Testimoniale.....	200

Credința ta te-a vindecat, femeie!

Mulțimea forfotea și zgomotul asurzitor al vocilor umplea atmosfera din ținutul Gadarenilor. Marea era liniștită, cerul avea un senin de un albastru irizant și pur în acea zi.

Se adunase în piață tot poporul din zonă. Mersese vestea că a sosit Iisus cu barca și că deținea puteri supranaturale care făceau minuni. Uimirea și curiozitatea anima întreaga suflare omenească prezentă în acel loc. Veneau să-L vadă, să-L cunoască, să beneficieze de marea Lui bunătate, să se convingă dacă sunt adevărate zvonurile despre El, despre acest personaj atât de simplu, dar atât de controversat. Fiul lui Dumnezeu stătea lângă barca acostată la mal. Oamenii vorbeau neîncetat și roiau ca niște musculițe în jurul unui tort uriaș, iar El îi privea cu căldura ochilor Săi plini de pace și blândețe.

Deodată, apare unul dintre fruntașii sinagogii din ținut, care se aruncă la picioarele lui Iisus, rugându-l, cu suspine și disperare.

„Fetița mea este pe moarte, este foarte bolnavă și Te rog din suflet să vii să-Ți pui mâinile peste ea! Știu că dacă vrei, poți s-o salvezi! Am nevoie urgentă de ajutorul Tău, Doamne! Doar Tu poți să o faci sănătoasă, te rog, vino acasă la mine!“

Acest Om, atât de modest la înfățișare, nu părea că are ceva atât de deosebit. Nimic nu te făcea să-ți dai seama că poate vindeca pe cineva, mai ales că se știa că meseria lui era aceea de tâmplar, nu de medic.

Foarte ciudat! Și totuși, acest om, important îi cerea ajutorul, un ajutor de care depindea în final, chiar viața propriei sale fiice. Iisus a acceptat și a plecat spre casa fetei pe moarte.

Oamenii se îmbulzeau, cei doi bărbați își croiau cu greu loc prin lume. Printre cei adunați pe străzile ținutului era și o femeie care venise cu speranța că azi, chiar acum, se va vindeca. Asta se va întâmpla, doar dacă se va întâlni cu Iisus, Omul care avea dar de vindecător.

Această femeie necăjită, cheltuisese mulți bani la doctori pentru medicamente, controale etc. Ea avea o afecțiune genitală gravă și pierdea sânge de doisprezece ani lungi și chinuitori. Doctorii îi prescriseseră tot felul de tratamente medicamentose existente la acea vreme, însă situația sănătății femeii era tot mai rea.

Deja era stigmatizată de restul societății, iar rușinea aceasta era pe măsura suferinței sale fizice și emoționale. Gândurile și frământările femeii ajunseseră la cote alarmante.

La auzul veștilor despre puterile lui Iisus, nu stătu pe gânduri și plecă îndată spre Acesta, gândind astfel:

„Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, voi fi vindecată!“ (Marcu 5:28)

Dar, iată-L! Femeia L-a văzut și a trecut cu greutate printre cetățeni, cu inima plină de emoție, dar și de bucurie. Avea un scop, avea un vis: sănătatea ei.

A întins mâna dreaptă. Era atât de aproape. Însă părea că nu Îl va putea atinge. Mulțimea Îl înconjura. Cu eforturi uriașe, cu o forță de nedescris, cu inima găfâind de atâta efort, îmbrâncită și obosită, nu se lăsa. Încă puțin! În mintea ei nu era decât un gând obsesiv, puternic, dominant: „Doamne, vreau să-Ți ating haina!“.

Încă un pas! Ah, aglomerația aceasta! Și...încă un pas! Era așa de aproape, apoi este împinsă cu putere de cei din spatele său și atinge poala hainei lui Iisus.

Deodată, uimită și bucuroasă de reușita sa, simte ceva care o face să știe că o minune s-a întâmplat în trupul ei. Izvorul sângelui a secat. Era curată, uscată și vindecată. Se produsese restaurarea și eliberarea dintr-o boală lungă și epuizantă. Slăbiciunea fizică persista încă, dar era puternică emoțional, inima ei se umpluse de liniște și bucurie. „Doamne, m-am atins de El!“ Femeia se mira singură de curajul ei.

Însă, Iisus a simțit în timpul vindecării femeii că o putere a ieșit din El. Se întoarse spre mulțime, căutând cu privirea nedumerită persoana care îi atinsese haina. Întorcând capul în toate părțile, întrebă pe cei care erau cu El:

— Cine s-a atins de hainele mele? (Marcu 5:30)

Ucenicii îi răspund, plini de un firesc nepotrivit:

— Vezi că mulțimea Te îmbulzește și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?“

Nu era omul care să se înșele, știa că nu era o simplă îmbânțelă și tot se uita să vadă persoana care făcuse acest lucru. Femeia, plină de emoție, vine spre Bărbatul mirat și se aruncă cu reverență la picioarele Lui, spunându-I adevărul:

— M-am atins de Tine în speranța și cu credința că după doisprezece ani de boală și suferință grea, Tu vei pune capăt acestei situații umilitoare! Auzisem în popor că Tu ai putea să-mi redai sănătatea pierdută și am îndrăznit să Te ating. Ai milă de mine, Doamne!

Spre surprinderea femeii, Iisus i-a răspuns simplu și calm:

— Fiică, credința ta te-a făcut bine, du-te în pace și fii vindecată de boala ta! (Marcu 5:34). Atât de simplu, atât de calm! Mare bucurie, mare credință și vindecare supranaturală s-a produs în acea zi.

Credința noastră face să se întâmple lucrurile cerute de la Dumnezeu. Apoi împreună cu credința, femeia a trecut la acțiune și și-a dus dorința până în punctul unde s-a împlinit. Se aplică în toate vremurile și societățile.

Apoi, Iisus își continuă drumul spre casa lui Iair. Se vedea în zare locuința ce o adăpostea pe micuța plăpândă. Oamenii plângeau și scoteau strigăte mari, deoarece credeau că aceasta se stinsese din viață.

Au ajuns. Au intrat în camera ei, doar tatăl, mama fetei și cei care-L însoțiseră. Semiobscuritatea și atmosfera apăsătoare îl făcea pe Iisus să zărească doar umbra unui trup firav. S-a apropiat de pat, i-a apucat mânuța ușor și a rostit cu autoritate: „Talita cumi“. Aceasta înseamnă, mai precis, pentru cititorii mei: „Fetiță, scoală-te, îți zic!“ (Matei 5:41)

O a doua minune avea loc în aceeași zi, deoarece fata lui Iair s-a ridicat încet din pat și a început să umble prin

camera sa. Draperiile au fost trase, soarele a pătruns în cameră, iar viața a inundat ființa copilei, tămăduind-o.

Iisus a redat energia și bucuria unui copil care avea, de acum în fața sa, mulți ani de a sluji unui Dumnezeu Atotcuprinzător și Atotcunoscător.

„Cât despre voi, până și perii din cap vă sunt numărați!“
(Matei 10:30)

Cred că este o veste bună să știm că Dumnezeu știe totul despre noi, la fel cum știe câte fire de păr purtăm pe cap sau ce este în adâncul inimii noastre. În fața Sa, totul este descoperit și cunoscut. El știe ce faci în public, la serviciu, în pat, în casă, în fiecare moment. Totul. El cunoștea ce boală avea copila, ce i-a cauzat această stare și ce avea de făcut pentru salvarea ei.

Vindecările din ziua aceea făceau parte din planul lui Dumnezeu, deoarece astăzi, noi aflăm, că dacă manifestăm o credință autentică în Iisus Hristos, putem fi salvate, vindicate și eliberate de sub povara bolilor, suferințelor și păcatelor noastre.

Da, chiar în 2017, fiindcă nimic nu s-a schimbat, chiar dacă trăim în această epocă modernă, agitată și dezorganizată. Impresionantă rămâne această afirmație categorică a lui Iisus: ***Credința ta te-a făcut bine!***

Tot ceea ce înfăptuim în viețile noastre se bazează pe aceste cuvinte. Credința anulează îndoielile noastre. Avem firi sensibile, ne temem ușor, mereu schimbătoare la emoțional. În schimb, credința devine marea provocare a spiritului uman și poate, cea din urmă. Ea Îl eliberează pe Dumnezeu din temnița indiferenței și Îl coboară printre credincioși.

Domnul nu a rămas indiferent la atitudinea de credință a femeii cu scurgere de sânge și nici în fața lui Iair. Cei doi

aveau în comun credința transformatoare. Credința a devenit o certitudine, atunci când, femeia suferindă și pusă deoparte de vecini și familie, a experimentat în practică, la lumina zilei, printre mulți oameni, atingerea sfântă a lui Dumnezeu.

Încă de acum 2000 de ani, s-a dovedit că viața Mântuitorului a fost pusă în slujba omenirii, în ascultare smerită de Tatăl Său. Lui i-a păsat ieri, azi și mereu de femei și bărbați, deopotrivă.

Am ales aceste două cazuri de vindecări divine, fără intervenția puterii omenești, pentru a cunoaște Cine este ajutorul femeilor, bărbaților, copiilor, întregii creații.

Subiectul ales și dezvoltat în această carte este femeia. Femeia, un subiect inepuizabil, femeia care poate îmbrăca diverse roluri pe scena marii umanități. Dumnezeu iubește orice ființă umană, o respectă, o ajută în drumul ei spre autocunoaștere și desăvârșire spirituală, fizică, psihică și emoțională. El are în vedere ansamblul sau totalul aspectelor unei persoane.

Gândiți-vă, dragele mele, de câte ori ați simțit în necazuri sau provocări diverse o forță care v-a scos la liman până la urmă?

Nu ați simțit niciodată că ați fost protejate, mângâiate, susținute de ceva tainic? Ce v-a influențat sau motivat? Unii cred doar în puterea voinței umane, doar în forțele proprii, negândindu-se la Dumnezeu. Aceștia sunt cei care nu Îl cunosc pe Cel ce a vindecat femeile din povestirea de mai sus.

Dar, fiecare amănunt din viața noastră trecătoare este în stânsă legătură cu perspectiva veșnică a lui Dumnezeu. Fiecare decizie importantă a noastră vine prin puterea, înțelepciunea și bunătatea divină, dacă suntem mereu atente